

на вселенная въ една минута време. (6) И рече му диаволътъ: Тебѣ ще дамъ всичката тази власть и славата имъ; защото е менѣ прѣдана, и давамъ я комуто щѣ. (7) И тъй, ако се поклонишъ ти прѣдъ мене, твое ще бѣде всичко *това*. (8) И отговори му Исусъ и рече: Махни се отъ мене, Сатано; защото е писано: "Господу Богу твоему да се поклонишъ, и само нему да послужишъ." (9) И заведе го въ Иерусалимъ, и постави го на крилото на храмътъ, и рече му: Ако си Синъ Божий, хвърли се отъ тука долу; (10) защото е писано: "На ангелитъ си ще заповѣда за тебе да тя упазватъ; (11) и на рацѣ ще тя подигатъ за да не прѣпадишъ о камикъ ногата си." (12) И отговори Исусъ и рече му: "Речено е: "Да не искусишъ Господа Бога твоего." (13) И като свърши всяко искушение диаволътъ, отстъпи отъ него до време.

(14) А Исусъ въз сѣлата на Духа върна се въ Галилея; и слухъ излѣзе за него по всичката околностъ. (15) И той поучаваше по сѣборищата имъ, и се прославяваше отъ всичкитъ. (16) И дойде въ Назаретъ, дѣто бѣше отхранивъ, и възвѣ по обичайтъ си въ сѣборището събботенъ день, и станъ да чете. (17) И подадохъ му книгата на пророка Исаия; и като разгърна книгата намѣри това мѣсто дѣто бѣ писано: (18) "Духъ Господень е на мене, защото мя показа да благовѣствувамъ на сиромаситъ; проводи мя да испѣвамъ сѣкрушенитъ сърдцемъ, да проповѣдамъ на пѣлницитъ освобождение и на слѣпцѣтъ прогледаніе, да послаа угнѣтенитъ въ свобода, (19) да проповѣдамъ благоприятната Господня година." (20) И като сгнѣ книгата, даде я на слугата и сѣдѣ; а очитъ на всѣкитъ въ сѣборището бѣхъ се възрѣли въ него. (21) И начна да имъ говори: Днесъ се исполни това писаніе въ вашитъ уши. (22) И всѣчки му засвидѣтелствувахъ и рече:

дѣхъ се за думитъ на благодатъта що излѣзвахъ изъ устата му, и думамъ: "Не е ли този синътъ Иосифовъ?" (23) И рече имъ: Безъ друго ще ми кажете тази притча: Лѣкарю, испѣри се самъ си: което сми чули че е станало въ Капернаумъ, стори и тука въ отечеството си. (24) И пакъ рече: Истина ви казвамъ че никой пророкъ не е приетъ въ отечеството си. (25) И наистина ви говоримъ: "Много вдовици бѣхъ въ Израилъ въ времето на Илия когато се затвори небо три години и шестъ мѣсеца, въ което време станъ глад голѣмъ по всичката земя; (26) и ни при една отъ тѣхъ не бѣ проведено Илия тѣмко въ Сарепта Сидонска при една вдовица жена. (27) И мнозина прокажени имаше въ времето на Елисея пророка въ Израилъ; и никой отъ тѣхъ не бѣ очищенъ тѣмко Нееманъ Сириянинътъ. (28) Това като чуа тѣзи които бѣхъ въ сѣборището, всѣчки се исполнихъ съ яростъ, (29) и станавъха та го искарахъ възъ изъ градътъ, и заведохъ го при крайтъ на рѣцѣтъ на който градътъ имъ бѣше съграденъ за да го низришатъ. (30) Но чтой мина възъ помежду имъ и отиваше си.

(31) И слѣзе въ Капернаумъ, градъ Галилейскій; и поучаваше ги въ сѣботнитъ дни. (32) И удивявахъ се на ученіето му, защото неговото слово бѣше съ власть. (33) И въ сѣборището имаше единъ челоувѣкъ който имаше духъ на нечистъ бѣсъ; и навика съ гласъ голѣмъ (34) и казваше: Остави! Що имашъ ти съ насъ, Иисусе Назарянине? Доще ли си да ни погубишъ ли? Знаемъ ти кой си, Свѣтъ Божий. (35) И закри му Исусъ и рече: Милкии, и излѣзъ изъ него. И бѣсѣтъ го трѣшнѣхъ на срѣдъ и излѣзе изъ него безъ да го поврѣди никакъ. (36) И смаяхъ се всѣчки, и разговаряхъ се помежду си и думамъ: Що е това слово че той съ власть и сила повелѣ-

д Иоан. 12; 31. 14; 30.

Отк. 13; 2, 7.

е Втор. 6; 13. 10; 20.

мат. 4; 5.

псал. 91; 11.

е Втор. 6; 16.

и Иоан. 14; 30. Евр.

4; 15.

мат. 4; 12. Иоиан.

4; 43.

мат. 1.

мат. 10; 37.

мат. 2; 23. 13; 54.

Мар. 6; 1.

мат. 13; 14. 17; 2.

и Са. 61; 1.

р псал. 45; 2. мат.

13; 54. Мар. 6; 2.

Гл. 2; 47.

е Иоан. 6; 42.

мат. 4; 13. 11; 23.

мат. 13; 54. Мар.

6; 1.

мат. 13; 57. Мар.

6; 4. Иоан. 4; 44.

мат. 17; 9. 18; 1.

Як. 5; 17.

мат. 5; 14.

мат. 8; 59. 10; 39.

мат. 4; 13. Мар.

1; 21.

мат. 7; 28. 29.

Тит. 2; 15.

мат. 1; 23.

мат. 41.

псал. 16; 10. Дан.

9; 24. Гл. 1; 35.